

peaks ennast temma jure heitma. Josep
ehmatas selle peale wägga ärra, ja üles
temmale. Vata, mo Jostand on keik
minno holeks ja mo Råe alla anuid,
mis temmal on; ja ühtegi ep olemis-
nule see'dud felgest temma Meja. Alsi-
dest, muud kui finna oled reitud Alsjaks
arata, sepärrast et sa temma Maene
oled; ja su'da peksi minna sedda suurt
Kurja ja Patto Jummalia wasio tegge-
ma!

§. 249. Te jäi sedda Muisko nendasam-
moti; agga Potiwari Maene panni om-
ma Alega tähhele; ja kui Josep ükskord
üksi Tappa tulli, omma Eeggemissi teg-
gema, ja muud Perre-Rahvast feddagit
Roddo ei olaud, siis ta hakkas temma
Kuest finni, ja üt'es: Magga mo iures!
Joseppi Melest ell: se wägga hirmus Al-
si; temma ei teädnud muud Nou, kui et
ta omnia Kuub Seljast mahhalaskis, ja
pögg-

pöggenes isse U'sest wålia Due, ja se
Kuub jäi ta Perrenae e Råtte wahhele.

§. 250. Sesamma kueri õnninenne
hakkas se peale maljuste hüüdma, ja
suurt Rårra teagema, ja kutsus omma
Perre-Rahvast koffo, ja üles neile, et
Josep tedda wäggi si tahtnud örranarrida
ja ennast temma jure heita; agga temma
olleks haffand küssenda na, siis olleks ta
lönud kartua, ja pöggendat ärra, ja
jätnud se Hirmoga om na Ruegi temma
jure mahha. Nendasam moti råkis ta ka
omma Mehhele, kui se Wåljast Rojo
tulli. Ja et se Sü Eggemist temma
peale ei piddand langema, siis ta üles
oma Mehhele: Se Ebrea-Sullane,
fedda finna meie jure oled tonud (§. 28.)
tohtis sedda minnoga tehha. (Ebrea-
Mehhefs nimmeta i Josephit sepärrast,
et temma Ebrea-Reelt råkis §. 79.)